„Gazeta Lwowska“ z podatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek Tygodniowy“. Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 43. Wtorek 23. Lutego 1869. Rok wydania 59.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 23. lutego. „Gazeta wiedeńska“ donosi, że rządy Austryi i Włoch zawarły ugodę mocą której towarzystwa akcyjne włoskie i takież towarzystwa zawiązane w krajach reprezentowanych w Radzie państwa mogą robić interesa w obopólnych terytoryach.

Konstantynopol, 22. lutego. Porty znowu otwarte zostały dla bandery greckiej. Rozporządzenia przeciw poddanym greckim zostały cofnięte.

Paryż, 22. lutego. „Constitutionnel“ podnosi tę okoliczność, że minister belgijski Frère Orban starał się przychylną mową swoją odjąć nieprzyjazną cechę uchwale senatu (w sprawie kolei żelaznych).

(Telegramy „Czasu“.)

Paryż, 22. lutego. W obec groźnego położenia na Kubie, fregata francuska „Semiramis“ wysłaną tam została dla obrony poddanych francuskich. Dzienniki rządowe przyjęły zimno oświadczenia ministra belgijskiego Frère-Orban w senacie. Zdaniem „La France“, dla usunięcia nieufności potrzeba czynów nie nie słów. „Le Public“ uważa oświadczenie ministra belgijskiego za odwrót.

Rzym, 21. lutego. Mylnemi są pogłoski o mniemanych symptomatach zerwania między Austryą a Stolicą papieską. Hr. Trautmannsdorf wręczy Papieżowi po Wielkiej Nocy listy swoje wierzytelne.

Ateny, 21. lutego. Dekret królewski rozwiązuje izbę deputowanych i naznacza nowe wybory na pierwsze dni maja.

Część urzędowa.

Na przedstawienie ks. Leona Sroczyńskiego proboszcza z Siekłówki nadała Rada szkolna krajowa posadę rzeczywistego nauczyciela przy szkole parafialnej w Siekłówce nauczycielowi przy szkole parafialnej w Trzcinicy p. Antoniemu Wujaczyńskiemu.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 12. lutego 1869.

Część nieurzędowa.

Ogólne zgromadzenie członków Towarzystwa galicyjskiej kasy oszczędności odbędzie się stosownie do statutów dnia 26. lutego r. b. w piątek o godzinie 10. przed południem w gmachu ratuszowym na dole w sali posiedzeń Dyrekcyi kasy oszczędności, na które podpisany Nadkurator szanownych członków Towarzystwa zaprasza.

Lwów, dnia 3. lutego 1869.

Krasicki.

Na ostatnich dwóch posiedzeniach komisyi budżetowej izby deputowanych Rady państwa ukończono debatę nad preliminarzem ministerstwa wyznań i oświecenia i przyzwolono większą część sum żądanych w przedłożeniu rządowem.

Przy obradzie nad wydatkami na bierny fundusz naukowy w Tyrolu dep. Schindler postawił wniosek: „Wzywa się rząd aby się starał o jak najspiesznieisze rozwiązanie umowy z OO. Jezuitami względem nauczania teologii na uniwersytecie w Innsbrucku.

Obecny na posiedzeniu minister oświecenia oświadczył, że z OO. Jezuitami nie zawierano żadnego kontraktu. że stosunek ten powstał za hr. Leona Thuna. że i on widzi w tem anomalię, której będzie się starał zapobiedz.

Dłuższe debaty powstały przy wnioskach kilku deputowanych, domagających się zasiłków dla swoich krajów na polepszenie pensyi profesorów uniwerzytetów i gymnazyów.

Dep. Dr. Perger proponuje wezwać w. ministeryum oświecenia aby uregulowało pensye profesorów uniwersytetu, i aby odnośne projekta przedłożyło izbie w najbliższym czasie.

Wniosek ten poparł dep. Kuranda wykazując konieczną potrzebę podwyższenia pensyi profesorom na wszystkich uniwerzytetach austryackich.

Wniosek dep. Pergera został przyjęty.

Reskrypt królewski zwołujący sejm węgierski na 20. kwietnia, opiewa następnie:

My Franciszek Józef I. z Bożej łaski Cesarz Austryacki i Król czeski itd. i Król węgier.

Wierni Nam mili!

Ponieważ należy do Naszych monarszych obowiązków czuwać nad wiernem i punktualnem wykonaniem ustaw krajowych, przeto według §. 1. czwartego artykułu ustawy z r. 1848 rozporządziliśmy zwoływać corocznie Sejm do Pesztu, a ponieważ duchowe i materyalne interesa narodu wymagają jako najspieszniejszego załatwienia kwestyi w toku będących, postanowiliśmy na wniosek Naszej rady ministrów zwołać magnatów i reprezentantów kraju na Sejm otworzyć się mający w k. wolnem mieście Peszcie d. 20. kwietnia b. r.

Polecamy więc Wam niniejszem poczynić niezwłocznie wszelkie te przygotowania które w duchu ustawy są potrzebne, aby w sposób przepisany V. artykułem ustawy z r. 1847 i 1848 Sejmu pressburgskiego i II. artykułem ustawy z r. 1848 Sejmu klausenburgskiego nakoniec XLIII. artykułem ustawy z r. 1868 i w przepisanej tamże liczbie wybrać się mający reprezentanci na wspomniony Sejm przybyć i czynność prawodawczą w wspomnionym dniu i miejscu rozpocząć mogli.

Pozostajemy Wam zresztą z Naszą cesarską i królewską łaską.

Dan w Wiedniu d. 6. lutego 1869.

Franciszek Józef m. p.

Hr. Juliusz Andrassy m. p.

Z Petersburga piszą do „Indep. belge“, że z inicyatywy metropolity moskiewskiego ważny projekt reformy religijnej ma być właśnie teraz przedmiotem obrad. Chodzi mu o to, aby wpływ wysokiego kleru rosyjskiego ile możności osłabić, a mnichów o tyle ograniczyć, że nigdy z ich grona nie będą obierani biskupi, lecz zawsze tylko z duchowieństwa świeckiego. Ma być także rozporządzenie w tym projekcie, żeby synowie duchownych prawosławnych nie obierali sobie zawodu ojców swoich, aby tym sposobem zapobiedz utworzeniu się dziedzicznej kasty duchownej. W związku z tem ma zostawać zniesienie wszystkich seminaryów i tylko nauka teologii na uniwersytetach ma wyłącznie być przygotowaniem do stanu duchownego.

O wskrzeszeniu protekcyonizmu w Anglii zawiera „Allg. Zeitung“ następującą korespondencyę z Londynu: Ostatnie wiadomości otrzymane z Przylądka Dobrej Nadziei donoszą o niezwykłej agitacyi wyborczej w tym odległym kraju. Sprawą, która przy wyborach ludność porusza, a ma się w nowym parlamencie kolonialnym rozstrzygać, jest spór między stronnikami wolnego handlu i ceł protekcyjnych, ten sam spór, który i w Europie nie jest jeszcze załatwienia blizkim. Że zaś pierwszy użytek, jakie zrobiły emancypowane osady angielskie w Ameryce Północnej, w Australii i Nowej Zelandyi z nadanej im wolności autonomicznej zależał przedewszystkiem na ustanowieniu taryfy protekcyjnej przeciw przemysłowej kraju macierzyńskiego przewadze, niepłonna więc jest tutaj obawa, że Kap za tymże pójdzie przykładem. Może to jest bardzo niepolityczne i zaślepione postępowanie; ale kiedy same Zjednoczone Stany Ameryki Północnej protekcyjnemi nawet cłami zadowolić się nie chcą, lecz na każdej sesyi kongresu swego o krok jakiś znaczny ku dowiedzionemu już i okrzyczanemu w cywilizowanym świecie barbarzyństwu taryfy zakazowej przybliżają się — możnaż się dziwić małozasobnym kolonistom Afryki i Australii! Objawy takie muszą srodze martwić wszystkich adeptów prawowiernej ekonomii politycznej, których wyznanie wiary tolerancyą jak wiadomo nie zaleca się. Ale cóż dopiero powiedzieć na to, gdy herezya protekcyonizmu w samej ojczyźnie wolnego handlu krzewić się zaczyna, i co gorsza, w głównej nawet kwaterze nowoczesnej gospodarstwa społecznego nauki, w samej Mekce że tak powiemy wolnohandlowej religii, zwolenników znajduje! Zachcianki ceł protekcyjnych w hrabstwie Lankasterskiem, w Manczesterze, nie istnež to bluźnierstwo! A do tego przyszło jednakże. Daremnie żył i kazał Ryszard Cobden, daremnie pracowała, walczyła i zwyciężyła Liga przeciw cłom zbożowym, jeżeli prawdą jest co słychać w publice i co rozpowiadają gazety o świeżej zmianie umysłów między fabrykantami wyrobów bawełnianych w Manczestrze. Nie tylko już szepty się rozchodzą, ale i głośne doniesienia, że w sanctuarium wolnego handlu odzywają się kacerskie za przywróceniem protekcyi głosy. Już w ciągu ostatnich wyborów można było miarkować, że w Lankasterskiem hrabstwie musiały się rzeczy jakoś zwichnąć, kiedy fabrykanci tak dziwnie gorliwie „za Kościołem Urzędowym i Konstytucyą“ oświadczali się, i zaklętym swym wrogom, właścicielom ziemskim torysowskiego stronnictwa głosy dawali. Byłoż to naturalne? Następnie okazało się że wiele fabryk już tylko przez połowę zwykłego roboczego czasu są czynnemi, a niektóre i całkiem stanęły, i że agitują się filantropijne projekta w celu ułatwienia roboczej ludności emigracyi za morze. Obok tego dały się słyszeć jakieś głuche narzekania, coś na kształt głębokiego niezadowolenia ze skutków traktatu handlowego z Francyą, przy tak wydatnem uczestnictwie nieboszczyka Cobdena przed laty zawartego, a które to niezadowolenie poprowadziło do zwątpienia o zasadniczych dogmatach manczesterskiej wiary. Faktem jest, iż angielski przemysł bawełniany jeszcze dotąd po srogich ciosach, przez wojnę domową w Ameryce nań spadłych, przyjść do siebie nie może. Pokój nie przywrócił dawnej obfitości surowego materyału, a obecny stan rzeczy w ex-konfederackich Stanach nie rokuje rychłego ich zakwitnienia, w tym przynajmniej kierunku, aby stały się kiedyś znowu dla angielskiego przemysłu tem, czem przed wojną były. Za mało jest na targowisku bawełny surowej. i ceny jej za wysokie na podtrzymanie działalności fabrycznej na taką skalę, jak się w Lankasterze rozwinęła. Gdy więc perkaliki podrożały, a tkaniny wełniane i jedwabne tanieją, nie ma się co dziwić publice, że woli wełniane i jedwabne niż bawełniane kupować materye. Ztąd strapienie lankasterskich fabrykantów; dla tego głosują za torysami i na postępy wolnego handlu narzekają. W zaprawionem już protekcyjnemi usposobieniami sprawozdaniu swem rocznem wykazuje Izba handlowa manczesterska, że przez ciąg upłynionego roku przywieziono do Anglii wyrobionych towarów francuskich na summę 30 milionów funtów sterlingów, kiedy wywóz angielskich do Francyi nie przewyższał 13½ milionów; a zatem 16½ gotówką dopłacić było trzeba. Zła to przysługa — powiadają — handlowego z Francyą traktatu; a choć nikt na złe tale lekarstwa wynaleść nie może, to jednak widocznа, że się jakaś tęsknota za cłami protekcyjnemi w tych żalach przebija. Zgorszenie to oczywiste; więc w przeszłym tygodniu zebrała się Izba handlowa na posiedzenie nadzwyczajne, gdzie przedniejsze tej korporacyi osoby miały sposobność przeciw ekonomicznej herezyi wystąpić. Między innemi członek Izby gmin p. Bazley wyraził zdanie, że rząd angielski powinienby większą o przemysł bawełniany oka-

zywać dbałość, i starać się mianowicie o to, aby uprawa bawełny, w Stanach Południowych uszczuplona, za to nad brzegami Gangesu jak najbardziej się szerzyła. Owoż tedy przyganiając jednej ekonomicznej herezyi wpada sam pan Bazley w drugą: — chce dla przemysłu protekcyi i współdziałania rządu! Nie są to zaprawdę pocieszające objawy; ale może na ich widok fanatycy wolno-handlowi trochę umiarkowania i wyrozumiałości nabiorą.

W urzędowych kołach w Paryżu panuje jeszcze zawsze wielkie rozdrażnienie przeciwko Belgii. O usposobieniu i zapatrywaniu się Cesarza nic jeszcze nie wiadomo. Tyle tylko jest pewnem, że nie chce on wojny. To nie przeszkadza jednak Nielowi, tak wszystko przygotować, żeby módz każdej chwili uderzyć. Potrzeba tylko powołać urlopników, aby armia stanęła w gotowości do boju. Amunicya i wszelki inny materyał wojenny, oraz żywność nagromadzona jest w wielkiej ilości w magazynach. Ostrożność jest tak wielka, że nawet flotę zaprowiantowano jaknajzupełniej, pomimo że wielka część marynarzy jest na urlopie. Na radzie ministrów d. 17. b. m. postanowiono, żeby spór z Belgią o koleje tylko jako kwestyę ekonomiczną uważać. Rząd belgijski oświadczył też, że przy tej ustawie nie miał żadnych ubocznych celów politycznych na względzie a przedewszystkiem nie miał zamiaru obrażenia Francyi. Król zaś miał oświadczyć osobiście p. Lagoueroniere, że tem rozporządzeniem swojego ministerstwa był sam zdziwiony. Mają więc w Paryżu nadzieję, że senat pomienionej ustawy nie potwierdzi. Minister Lavalette korzystając z oświadczenia belgijskiego, miał wysłać notę w tonie pojednawczym.

Artykuł „Constitutionnela", o którym donoszono drogą telegraficzną, a który kończy się tem zapewnieniem, że belgijska ustawa względem kolei żelaznych, nie jest tego rodzaju, żeby mogła zakłócić pokój europejski, opiewa co dosłownem brzmieniu jak następuje: „Zdaje się nam rzeczą pożyteczną sprowadzić zajście z Belgią do właściwych rozmiarów i rozpatrzyć z zimną krwią co nam się wydaje być podwójną przesadą w przeciwnem znaczeniu. Niektóre dzienniki stawią się na stanowisku czysto prawnem, z którego wychodząc wolno jest Belgii bez wątpienia, podobnie jak i każdemu innemu rządowi cesye swoich administracyi kolejowych autoryzować, albo odrzucić, i starają się udowodnić, że Belgia nie uczyniła nic innego jak to uczynić była powinna, my więc niesłusznie uskarżamy się na uchwalone w izbie deputowanych belgijskiej ustawę. Wszyscy ci, którzy tak argumentują zapominają zupełnie o kwestyi okoliczności i formy, które jedynie nadają właściwy charakter każdemu aktowi. Przedewszystkiem można było nie uważać tego postępowania za niezwyczajne i obrażające? Ustawa uchwalona d. 13. lutego wstąpiła w życie najzupełniej niespodziewanie. Ani rząd francuski, ani też izba belgijska nie miały o niej żadnej wiadomości. Czyć można tedy, żeby takie rozporządzenie, z takim wydane pospiechem nie wzbudzało nieufności w sąsiedniem i przyjaźnem państwie? A dalej w jakiejże to chwili został ten projekt ustawy z powodów naglących przedłożony? Właśnie w tej chwili, kiedy stosunki ekonomiczno-państwowe pomiędzy oboma krajami stały się ściślejszemi niż kiedykolwiek były, kiedy belgijskie kapitały i kompanie wyzyskują francuskie koleje żelazne, kiedy nasze wielkie towarzystwo kolei żelaznej północnej dyryguje ważną linią kolei w Belgii, która idzie aż do Lüttich, i podczas kiedy towarzystwo kolei wschodnich, któremu odmawiają nagle prawa porozumienia się z luxemburgską koleją Wilhelma względem korzystnej dla handlu obu krajów komunikacyi, posunęło się już aż do Papinster. Cóż zaszło? Jakiż zdarzył się wypadek? Zkądże ta zmiana i ten pospiech? A cóż się stanie z traktatem handlowym pomiędzy Belgią i Francyą. A wszakże Francya uwzględnia w najrozleglejszy sposób wielkie zasady tegoczesnej wolności handlowej i przemysłowej solidarności, a szczególnie w obec Belgii, która więcej ztąd odnosi korzyści niż my, przestrzega ich tak ściśle jak nigdy. I właśnie to Belgia, która słusznie uchodzi za ognisko liberalnej ekonomii państwowej, nagle zaprowadza ograniczenia ruchu kolei żelaznych i zamknięcie się od naszej strony! I mogąż dzienniki, które stawiają się na stanowisku prawnopolitycznem nie uwzględniać bynajmniej okoliczności pod którymi weszła w życie ta ustawa, uważać to za rzecz szczególną, że rząd francuski jest tem zdziwiony, opinia publiczna rozdrażniona i uczucie narodowe obrażone. I mogąż dzienniki francuskie. podczas kiedy większość dzienników belgijskich bynajmniej nie przyklaskuje tej ustawie, szkodliwej interesom kraju — mogąż dzienniki francuskie zamykać systematycznie oczy na tak ubliżające postępowanie, stojące w przek interesom ekonomicznym obu krajów! Powiedzmy teraz kilka słów o tem, co nazywamy przesadą w odwrotnem znaczeniu. Kilka dzienników przychylnych rządowi i kilka dzienników opozycyi odznaczających się swoją polityką wojenną, pospieszyło się przedstawić to zajście, które scharakteryzowaliśmy właśnie tak jak zasługuje, jakoby poniesione upokorzenie, które pociągnąć musi za sobą zerwanie stosunków przyjacielskich. Nam zdaje się, że znaczy to posuwać rzeczy za daleko. My jesteśmy tego zdania, że albo belgijskie ministerstwo da nam objaśnienia, które nas zadowolnią, albo też rząd cesarski, apelując do rozumu i dobrze zrozumianego interesu narodu belgijskiego, osiągnie to, że zostaną zniesione smutne skutki tej ustawy uchwalonej przez izbę pod presyą teraźniejszego ministerstwa, które zresztą potrzebuje jeszcze sankcyi senatu. Nie wątpimy ani chwili, że sprawa ta załatwioną zostanie pomyślnie. Narodowe uczucie jest drażliwe, nasz naród zaś jest dumnym i rozdrażnia się tem łatwiej, jeżeli podejrzywa kogoś o złe zamiary, albo jeżeli dopatruje chociażby mylnie obce wpływy. Ale taka sprawa nie jest zdolną zakłócić pokoju europejskiego.

„Memorial diplom." potwierdza doniesienie o nocie belgijskiej, która stara się przekonać rząd francuski, że ustawa względem kolei żelaznych wywołana została jedynie ekonomicznemi interesami i nie ma nic wspólnego z polityką. Nota ta — pisze „Memorial" zawiera najszczersze zapewnienia przyjaźni i wywarła w Paryżu bardzo dobre wrażenie.

Doniesienia z Aten sięgają po dzień 13. b. m. Tak podczas czterotygodniowego przesilenia gabinetowego jak od czasu utworzenia nowego gabinetu nie był spokój ani na chwilę zamącony, a wszystkie doniesienia z Aten innej treści są tylko zmyśleniem. Program nowego ministerstwa wzbudził wielką sympatyę. Wyłuszcza on jaka konieczność skłoniła nowe ministerstwo do przyjęcia steru państwa; podnosi tę okoliczność, że Grecya jednozgodnemu postanowieniu wielkich mocarstw, które sobie życzą pokoju, posłuszną być musi i ubolewa nad nieszczęśliwem zakończeniem kreteńskiego powstania. W tymsamym dniu kiedy ten program był ogłoszony, został także podpisany protokół konferencyi paryzkiej i hr. Walewski mógł się udać z powrotem do Paryża, mając urzędowe zapewnienie przystąpienia gabinetu greckiego do deklaracyi. Ten ustęp z proklamacyi, który motywuje konieczność przystąpienia do deklaracyi, opiewa dosłownie jak następuje: „Co do nas, to uważalibyśmy to za zdradę wykonaną na naszej ukochanej a nieszczęśliwej ojczyźnie, gdybyśmy ją narażali na niepewne wypadki wojny, do której nasza armia nie jest ani dosyć silną, ani też odpowiednio uzbrojoną, a kraj nie posiada odpowiednich środków do uzupełnienia tego uzbrojenia, podczas kiedy z drugiej strony cała Europa patrzyłaby z niechęcią na każde zaburzenie pokoju." Jedną z pierwszych trosk nowego rządu będzie poskromić brygantyzm, który się strasznie wzmógł w zachodnich prowincyach państwa. W tym celu odwołał minister wojny nieregularne wojsko, a wysłał tamże regularne zostające pod rozkazami dzielnych i osiwiałych w boju oficerów. Także w stolicy zmieniono zupełnie osoby, którym było powierzone kierowanie policyą.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) D. 18. b. m. o świcie znaleziono na Zniesieniu nieznajomą żebraczkę, już konającą, która też wkrótce potem umarła. Ponieważ rozeszła się pogłoska, że tę kobietę pobito w szynku pod rogatką żółkiewską, wydelegowaną została komisya lekarska do przedsięwzięcia sekcyi zwłok, która orzekła, że śmierć nastąpiła w skutku wystąpienia wody na mózg co znowu miało być następstwem wieloletniego opilstwa. D. 19. b. m. włościanin Iwan K. jadąc szybko ulicą sykstuską, przejechał dziecko 4 letnie. — D. 20. b. m. pomiędzy godziną 7 a 8 wieczór włamali się złodzieje do pomieszkania 3 akademików na placu bernardyńskim i skradli im rzeczy wartości 100 złr.

Tegoż dnia przytrzymano tu w dworcu kolei w skutku doniesienia telegraficznego z Mościsk Sarę D., która skradła w Gródku kosztowności wartości 400 złr. i rzeczy te znaleziono częścią przy niej, częścią w miejscu które wskazała.

(Stowarzyszenie techniczne.) Na tygodniowem zebraniu Stowarzyszenia technicznego w dn. 26go b. m. (w piątek o godz. 6½ wieczorem) prof. Maszkowski będzie mówił o maszynach gazowych. Następnie przyjdą pod rozprawy zrewidowane statuta Stowarzyszenia.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież zuchwała. Jan Kacinbski włóczęga ze Lwowa, 23 l., ob. rz. k., stanu wolnego, już dwa razy za kradzież karany, wylazł d. 30. października 1868 dymnikiem po drabinie na strych, zrobił w powale dziurę i wpuścił się z niebezpieczeństwem życia do komory, zkąd już niektóre rzeczy wartości 4 złr. dziurą w powale powyrzucał, lecz w tejże chwili za nadejściem domowników przytrzymany został.

Sąd skazał d. 20. b. m. Kacinbskiego ze względu na to, że szkoda została wynagrodzona, na 8 miesięcy ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu. K. przyjął wyrok. (Prezyd. radca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarzyciel radca sądu wyż. i prokurator państwa p. Danek.)

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym w bieżącym tygodniu odbyć się mające.) D. 24. b. m.: Maryanna Kubak, kradzież; Wasyli Smolnicki, ciężkie obrażenie ciała; Andrzej Zawadka, skrytobójstwo; Anna Kulczycka, oszustwo; Warwara Tys, kradzież. D. 25. b. m.: Stanisław Pyszyński, Ignacy Markiewicz, Marcin Lekki, Antoni Poznański, Teofil Glinka, Józef Góral, Felix Kaise, Jedrzej Matwijewicz i Karol Straka, — oszustwo i kradzież; Maryanna Dobrowolska, zabroniona gra w karty. D. 27. b. m.: Andrzej Milan, oszustwo; Stanisław Gałązka, ciężkie obrażenie ciała; Michał Furtak, ciężkie obrażenie ciała; Anna Hryb, kradzież; Felix Tychowski, kradzież; Jakób Mysiak, kradzież.

(Ucieczka z więzienia.) W tych dniach uciekli ze zakładu karnego w Wiśniczu 2 bardzo niebezpieczni więźniowie: Marcin Hajduk z Senkowej pod Gorlicami, 24 l., dosyć wysoki, silny, skazany za morderstwo i rabunek na 20 lat ciężkiego więzienia; i Wojciech Mądrzyk z Olszan pod Chrzanowem, 28 l., wzrostu średniego, silny, mający na prawem ramieniu bliznę z postrzału, skazany na 4 lata ciężkiego więzienia. Obadwa byli w ubiorze więziennym.

(List gończy.) Sąd krajowy w Krakowie ściga za sprzeniewierzenie wychodźcę Tomasza Zatorskiego, zwanego fałszywie Władysławem Wojciechowskim z Polski kongresowej. Ma 22 l., i udaje fałszywie, że pochodzi ze Skniłowa pod Glinianami.

(Nieszczęsne wypadki.) W Golcach w powiecie nisieckim dn. 27go z. m. na weselu u jednego z włościan, miał pewien włościanin przy sobie klucz na pistolet przerobiony, nabity prochem, na który padła przypadkiem iskra z fajki obok stojącego urlopnika, co spowodowało wystrzał, który tego ostatniego zranił w twarz i lewe oko.

Dnia 9. b. m. pani H. z Ilkowic w pow. tarnowskim chciała przejechać Dunajec po lodzie, lecz zaraz przy brzegu lód załamał się. P. H. i woźnica wyratowali się, ale pokojówka Hartmannówna zniknęła pod lodem i nie zdołano jej odszukać.

W Winogrodzie w pow. kołomyjskim, znaleziono dn. 12. b. m. w studni za wsią zwłoki tamtejszego włościanina Bazylego Droniuka, o którym od 6 dni nie wiedziano gdzie się podział.

(Samobójstwa.) W Kołomyi dn. 14. b. m. zastrzelił się na cmentarzu nadstrażnik finansowy Alojzy Zaharko, jak sądzą w skutku nieszczęśliwego stosunku miłosnego.

W Kociubińczykach w pow. kołomyjskim dn. 15go b. m. powiesił się włościanin Piotr Fedusiów 30 lat liczący.

(Zmiana religii.) „Bohemia" donosi, że W. ks. Stanisław Nitsche z Brunersdorf w starostwie powiatowem Kaaden w Czechach, zawiadomił władzę polityczną, iż występuje z kościoła katolickiego, przytaczając jako przyczynę opór biskupów przeciw nowym liberalnym ustawom w Cislitawii.

Gospodarstwo. przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu styczniu:

	Miejsce targu:									
	Żmigród		Dukla		Krosno		Jasło		Brzostek	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	3	60	4	7	3	37	3	90	3	75
„ żyta	2	90	3	10	2	67	2	90	2	95
„ jęczmienia	2	30	2	47	2	2	2	52	2	20
„ owsa	1	65	1	60	1	47	1	82	1	60
„ hreczki	.	.	2	47	2	30	.	.	2	10
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	.	60	.	77	1	2	.	.	.	.
Grochu	3	50	.	.	3	35	.	.	3	.
Cetnar siana	1	30	1	20	1	20	.	.	1	.
Sąg drzewa twardego	5	40	5	60	7	.	.	.	5	.
„ „ miękkiego	3	50	3	90	5	.	.	.	3	.
Funt mięsa wołowego	.	12	.	12		12	.	.	.	12
Miara wina	.	.	1	.	1	.	.	.	.	.
„ piwa	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Wyrobnik z wiktem	.	15	.	25	.	.	.	.	.	.
„ bez wiktu	.	30	.	50	.	.	.	.	.	.

Ostatnia poczta.

Peszt, 21. lutego. Minister handlu Gorove miał dziś mowę w sali na strzelnicy w obecności 2000 wyborców, w której wyłuszczył swój program. W ulicach, przez które Gorove przejeżdżał, zgromadziło się około

20.000 osób. Powitany z zapałem, skreślił najprzód w języku niemieckim rezultaty osiągnięte przez stronnictwo Deaka i zakończył następującemi słowy: Odpowiedzmy naszym przeciwnikom na ich frazesa czynami, uważajmy jako nasz cel ostateczny, aby każdy wolny obywatel państwa był moralnie uszlachetniony i materyalnie zadowolniony; mylić może się i większość, ale loiczniej jest przypuszczać że się mniejszość myli. Zostawiam to Waszej mądrości, czy macie poruczyć los kraju przez Wasz wybór takim rękom, które już widzieliście przy pracy, czyli też takim, które dopiero teraz chcą rozpocząć dzieło zniszczenia.“ Mowa ministra Gorove była przerywana częstemi okrzykami Eljen.

Tryest, 21. lutego. Książę czernogórski odpłynął dziś przed południem jachtem „Phantasie“.

Bruxela, 20. lutego. Senat przyjął 36 głosami przeciwko 7 projekt ustawy względem koncesyi kolei żelaznych.

Madryt, 21. lutego. W Kortezach zamianowano wczoraj biuro stałe w tym samym składzie co tymczasowe. Kortezy ukonstytuują się ostatecznie w poniedziałek.

Petersburg, 21. lutego. Bank państwa zniżył dziś diskonto w Petersburgu, Rydze, Moskwie, Odessie i Mitawie na pięć, a stopę procentową od zastawów na sześć procent.

Konstantynopol, 21. lutego. Z Aten donoszą pod d. 18. b. m.: Król ma się udać w podróż po Peloponezie. Wszyscy dowódzcy powstańców na Krecie poddali się. Wybory zostały zawieszone. Kolej pomiędzy portem Pireus a Atenami została oddana na użytek publiczny. Spokój w prowincyach jest zabezpieczony.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 22. lutego 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.85	— 3.0	89	PnW. sł.	10
2. god. po poł.	328 10	— 1 3	84	„ sł.	10
10. god. wiecz.	327.69	— 1.2	90	— sł.	10

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 22. lutego.

Hotel europejski: PP. Jędrzyjewicz Max, z Śniatyna — Papara Hen., z Zubowmostów.

Hotel Langa: Stark Adolf, c. k. porucznik, i Stawiasz Józef, c. k. pens. porucznik, z Brzeżan.

Hotel angielski: Abrahamowicz Dawid, z Targowicy. — Younga Bol., z Prosinowa. — Szczepański Tad., z Czajkowic. — Petersohn Karol, assesor kol., z Petersburga — Schrenzel Em., adw., z Złoczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 22. lutego.

PP. Ab'aing-Grestenburg D., c. k. podpor., do Gródka. — Mernnowicz J., c. k. pens. kapitan, do Tos czowa. — Grodziński Wal., do Gumnisk. — Osmólski Wład., do Góry. — Poten Fryd., do Łahodowa. — Rubczyński Wł., do Stanina. — Schnell Oskar, do Ferlejówki. — Skulimowski Jul., do Niziny.

TEATR.

Dziś (przedst. amatorskie.) **„Po śmierci“**, komedya w 1 akcie przez Bronisława Komorowskiego; **„Dziady** A. Mickiewicza, część IV.; **Trzy obrazy** z żywych osób podług rysunków A. Grottgera. Na dochód Towarzystwa bratniej pomocy słuchaczów akademii technicznej.

Jutro (przedst. pol.) **„Starzy kawalerowie“**, komedya w 5 aktach z franc.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy lwowskiej.

(oprócz kupona bieżącego)

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni: płacą		żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 22. lutego.								
Akc. gal. kol. ż. K. L.	—	—	—	—	216	—	217	—
Akc. kol. lw.-czer.	—	—	—	—	180	—	181	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	84	25	85	—
„ pap. czerl. po 200 zł r. w. a.	—	—	—	—	—	—	190	—
Kolej Lw.-Cz. Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m.k.	—	—		—	81	35	81	85
Listy z. T. kr. gal. w. a.	—	—	—	—	77	50	78	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	90	—	90	50
gal. zakl. kre. włośc.	—	—	—	—	90	50	91	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	70	10	70	60
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księst. Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gl. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	75	101	75
Pier. k. g. k. l. I. Em.	—	—	—	—	98	50	99	25
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	93	50	94	—
detto dtto Lw.-Cz. I. Em.	—	—	—	—	79	25	80	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	85	25	86	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	66	5	73
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	73	5	78
Napoleondor	—	—	—	—	9	76	9	87
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	80	9	93
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	84	1	90
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	64	1	65
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	80½	1	81½
Srebro	—	—	—	—	120	—	121	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19. lutego 1869.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	pien.	towar
	(Za 100 zł.)	
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	67 90	68 10
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	74.50	75.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	77.75	78.—
Metaliki po 4½%	55.50	55.75
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	195.—	196 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	195.—	196 —
Przez. do wyl. z r. 1854	89 25	97
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	95 60	96.80
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	100.—	101 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	124 80	125 —
Renty Como po 42 lir. aust.	23 50	24.—
B. Krajów koronnych.		
Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.		
Niższej Austryi	89 —	89.50
Czech	91.75	92.50
Węgier	78 50	79 —
Galicyi	70 50	70.75
Siedmiogrodu	74.50	75 25
Bukowiny	70.—	70.—
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	101.—	101.50
2. Akcye.		
Banku narodowego	714.—	716.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	287 80	288 —
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	800.—	810.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	274.50	275 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2290.—	2295.—
Tow. kolei zel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	320.—	320 50
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	232 60	232 80
Kol. ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	180 —	180 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	215 50	216.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	180.—	180 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	658.—	662.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	—.—	—.—
3. Listy zastawne.		
	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	96.40	96 80
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77 50	78.—
Galic. banku hyp. po 6%	90.50	91.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	92 50	93.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Niż. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	107.25	107.75
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	92 75	93.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.50	91 —
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	98.75	99.25
	(za 100 złr.)	
5. Losy.		
	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	163.80	164.20
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	96.—	97.—
Poż. Tryes. po 100 zł. m. k.	120.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	57.—	58 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	35.50	36 —
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Salma „ 40 „ „	41 50	42 —
Palfiego „ 40 „ „	34.50	35.50
Clarego „ 40 „ „	37.—	38 —
St. Genois „ 40 „ „	32.50	33.50
Windischgrätza 20 „ „	22 —	23 —
Waldsteina 20 „ „	24.50	25.50
Keglevicha „ 10 „ „	15.—	15.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.50
Weksle.		
(Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	102.25	102.50
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	102.25	102.50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	102.40	102.60
Hamburg za 100 M. B.	90 30	90.50
Londyn za 10 ft. szt.	122 30	122 —
Paryż za 100 fr.	48.75	48 75
Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.81	5.82
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.80	9.80½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	120 75	121.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 22. lutego	złr	kr
Jednolity dług państwa w banknotach	61	90
„ „ z procentami z maja i listopada	61	90
„ „ w srebrze	67	90
Losy z 1860 roku	96	70
Akcye banku wiedeńskiego	717	—
„ „ kredytowego	284	60
Londyn, 10 funtów szterlingów	122	25
Srebro	120	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	78½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(431) **Ogłoszenie.** (2)

Nr. 120. Dr. Feliks Nurkowski wpisanym został do listy adwokatów we Lwowie.

Z Wydziału izby adwokatów.

Lwów, dnia 19. lutego 1869.

(413) **Kundmachung.** (2)

Nro. 6980. Die unterm 16. Jänner d. J. Zahl 12379 in Nr. 22 der Gazeta Lwowska auf den 29ten Jänner d. J. ausgeschrieben gewesenen Offertverhandlung wegen Sicherstellung der Deckstofflieferung für das Jahr 1869, 1870 und 1871 auf die Staatsstraßen des Krosnoer Baubezirks konnte in diesem Termine nicht abgehalten werden. Es wird daher für diese Offertverhandlung ein neuerlicher Termin auf den 4ten März l. J. bis 12 Uhr Mittags unter den bereits kundgemachten Modalitäten festgesetzt.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 16. Februar 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 6980. Licytacya ofertowa dla zabezpieczenia dostawy materyału kamiennego w ciągu lat 1869, 1870 i 1871 na utrzymanie gościńców rządowych w Krośniańskim powiecie budowniczym, która pod dniem 16. stycznia r. b. L. 12379 w Nr. 22 Gazety Lwowskiej rozpisaną została na dzień 29. stycznia r. b., nie mogła się odbyć w tym terminie; i przeto naznacza się na tę licytacyę ofertową ponowny termin na dzień 4. marca r. b. do godziny 12tej w południe pod ogłoszonemi już warunkami.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 16. lutego 1869.

(386) **Edykt.** (3)

Nr. 76. Ze strony c. k. sądu powiatowego wzywa się niniejszem wszystkich tych, którzyby jako wierzyciele rościli sobie prawa do spadku ś. p. Michała Ciemierzyńskiego v. Czemeryńskiego, dzierżawcy dóbr Brzozdowce z przyległościami, dnia 2go sierpnia 1868 zmarłego, ażeby w przeciągu dni 30. rachując od dnia trzeciego umieszczenia obecnego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, do tutejszego sądu się zgłosili i płynność swych pretensyi w tymże samym czasie udowodnili, ile że w przeciwnym razie gdyby ta masa spadkowa przez zgłoszone pretensye wyczerpaną została, nie zgłoszone pretensye tylko w tym wypadku mogłyby być zaspokojone, jeśliby im prawo zastawu przysłużało.

Chodorów, dnia 24. stycznia 1869.

(398) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nr. 1779-Pr. Wegen Wiederbesetzung der bei dem Lemberger Oberlandesgerichte mit dem Gehalte von 2625 fl. und eventuell mit 2100 fl. und dem Vorrückungsrechte in die sistemisirten höheren Gehaltsstufen erledigten Rathsstelle wird hiemit der Concurs mit der Bewerbungsfrist bis 20. März l. J. ausgeschrieben.

Bewerber haben ihre gehörig belegten Gesuche im vorgeschriebenen Wege an das Präsidium des Lemberger Oberlandesgerichtes zu leisten.

Lemberg, am 17. Februar 1869.

(407) **Edykt.** (2)

Nro. 91. Ces. kr. sąd powiatowy w Sanoku niewiadomej z życia i miejsca pobytu Anieli Kosteckiej wiadomo czyni, że przeciw niej Reizel Herzig pod dniem 15. stycznia 1869 do l. 91 pozew o zapłacenie kwoty 43 złr. 40 kr. w. a. z przyn. wniosła i pomocy sądowej zażądała. W skutek tego uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 91 termin do rozprawy sumaryeznej na dzień 12. kwietnia 1869 o godzinie 10tej rano przeznaczonym został.

Wzywa się przeto pozwaną, aby na powyższym terminie osobiście stawiła się, lub też obronę ustanowionemu dla niej kuratorowi p. adwokatowi Dr. Łobaczewskiemu z zastępstwem p. Antoniego Grossa poruczyła, albo innego zastępcę sprawy sądowi wskazała, gdyż w przeciwnym razie skutki z zaniedbania sama sobie przypisać będzie miała.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sanok, dnia 13. lutego 1869.

(428) **Edykt.** (1)

Nro. 3080. C. k. sąd powiatowy w Jordanowie czyni wiadomo, że w dniu 20. czerwca 1822 zmarł Bartłomiej Tomczyk rolnik z Toporzyska tamże, niepozostawiwszy ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ spadkodiercy prawni to jest Józef Tomczyk wnuk z pierworodnego syna Tomasza Tomczyka, dalej Walenty Tomczyk syn spadkodawcy z miejsca pobytu wiadomi nie są, to ustanawia się dla nich kuratora w osobie Józefa Szczęśniaka rolnika z Toporzyska i wzywa się obydwóch ażeby w przeciągu roku jednego od dnia dzisiejszego licząc zgłosili się w tymże sądzie i deklaracyę względnie przyjęcia spadku dali, w przeciwnym razie spadek zostanie z dziedzicami, którzy się zgłoszą i z kuratorem Józefem Szczęśniak dla nich ustanowionym.

Jordanów, dnia 4. grudnia 1868.

(406) **Edykt.** (2)

Nr. 658. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wzywa niniejszem posiadacza zaginionych przy pożarze miasta Stanisławowa dnia 28. września 1868 czternastu oryginalnych dokumentów, mianowicie: 1) kontraktu z dnia 15go września 1784 o trzechletnią dzierżawę dóbr Kołodziejowa od 23. czerwca 1786 do 23. czerwca 1789 między ś. p. Eleonorą ze Strzelbickich Żurakowską jako wydzierżawiającą i ś. p. Tomaszem Łosiewskim jako dzierżawcą zawartego, jak kontr. nov. 15 pag. 106 w księgi tabuli krajowej zapisanego; dosłownej treści haer. 14, pag. 15 n. 5 on. in libr. prov. 78, pag. 168 ad Nr. 2095 praes. 19. Octobris 1784 soluta d. 24. Septembris 1784. „Między WJmć. panią Eleonorą z Strzelbickich Żurakowską jako wsi Kołodziejów nazwanej, ze wszystkiemi przynależytościami z dawien do niej należącemi, w ziemi przedtem Halickiej, a teraz w cyrkule Stryjskim leżącej, dziedziczką z jednej WJci. panem Tomaszem de Łosiewskim Podstolim Pomorskim z drugiej strony, stanął kontrakt trzechletnej arendownej posesyi rzeczonej dopiero wsi Kołodziejów nazwanej w ten sposób i z temi kondycyami. Primo: Czas kontraktu niniejszego dopiero po ekspiracyi arędownego kontraktu W. JMpanu Maciejowi Tańskiemu, komisarzowi generalnemu państwa Uniłowskiego danego zacząć się ma, to jest jako kontrakt W. Tańskiego dany dnia 23. czerwca roku Tysiącznego Siedmsetnego Ośmdziesiątego trzeciego zaczął się, tak o tymże samym dniu i czasie w roku Tysiącznym siedmsetnym ośmdziesiątym szóstym skończyć się powinien, a przeto kontrakt niniejszy WJcipanu Łosiewskiemu dany nie prędzej jak dnia dwudziestego trzeciego czerwca w roku tysiącznym siedmsetnym ośmdziesiątym szóstym zacząć się ma, oraz o tymże czasie i dniu w roku tysiącznym siedmsetnym ośmdziesiątym dziewiątym ekspirować będzie powinien, z tejże tedy arędownej trzechletnej posesyi WJć. pan Łosiewski sumę złp. Sześć Tysięcy Nr. 6000 złp. do rąk W. Eleonory ze Strzelbickich Żurakowski dóbr wsi Kołodziejowa dziedziczki oddać i zupełnie wypłacił. Więc z tej wyliczonej złp. 6000 na przyszłą trzechletnią posesyą arędowną wsi Kołodziejowa importowanej praesenti quietatur Contractu Secundo. Wszystkie te kondycye w kontrakcie W. Tańskiego na stronę posesora urzędownie opisane do ocalenia intraty z tej wsi pochodzącej arędownemu posesorowi służące, oraz ewikcya od wszelkiej impetycyi z kądkolwiek wynikającej przez W. Żurakowską dziedziczkę zapisana teraźniejszemu posesorowi arędownemu WJp. Tomaszowi Łosiewskiemu podstolemu Pomorskiemu służyć powinne, i na ten koniec kontrakt oryginalny z W. Tańskim zawarty temuż W. Łosiewskiemu dla większego bezpieczeństwa oddaje się. Tertio. Ostrzega sobie W. Żurakowska dziedziczka, jeżeliby pomienione sumę Sześć Tysięcy złp. przed terminem odebrania posesyi razem z prowizyą po pięć od sta rachując do rąk W. Łosiewskiego wyliczyła, tedy W. Łosiowski natychmiast od pomienionego kontraktu i posesyi niniejszej odstąpić i na trzy lata sobie naznaczone nie pretendować powinien, które to punkta i w nim opisane kondycye strony obydwie pod rygorem sądów szlacheckich dotrzymać obowiązują się, i ten przy świadkach uproszonych, którym ani ich sukcesorom podpisy szkodzić nie mają, rękami własnemi podpisują i pieczęciami rodowitemi stwierdzają, oraz do intabulowania podać zezwalają. Datum we Lwowie dnia 15. Septembris Millesimo Septingentesimo octuagesimo quarto anno. Eleonora z Strzelbickich Żurakowska m. p. Locus sigilli. Tomasz de Łosiewski m. p. P. T. Locus sigilli. Uproszony do podpisania tego kontraktu przyjaciel podpisuje się. Wierzchowski m. p. L. S. Uproszony do podpisania tego kontraktu przyjaciel podpisuje się. Jan Ortyński m. p. Locus Sigilli. Intabulatur Decretum ex Sessione etc. Leopoli die vigesima secunda Octobris Millesimo Septingentesimo octuagesimo quarto anno. Franciscus Balicki m. p. actuarius — dalej

2. Skryptu oryginalnego na 50 dukat. obrączk. dtto. Lwów 29. września 1784 przez ś. p. Eleonorę ze Strzelbickich Żurakowskę na osobę ś. p. Tomasza Łosiewskiego wydanego, jak Obl. nov. 10 pag 26 w księgach tabuli krajowej zapisanego, dosłownej treści: „Niżej wyrażona zeznaje tym skryptem moim w ręce i na osobę Wpana Tomasza Łosiewskiego Podstolego Pomorskiego danym, iż zaciągnęłam długu rzetelnego w złocie ważnym obrączkowym czerwonych złotych Pięćdziesiąt N. 50, które sumę deklaracyę punktualnie wypłacić na dzień siódmy czerwca w roku Tysiącznym Siemsetnym szóstym przypadający pod obowiązkiem i rygorem praw szlacheckich i tej pewności sumy zapisuję na wszystkich moich dobrach, a osobliwie na wsi Kołodziejowie prawem dziedzicznym na mnie spadłej, dla lepszej pewności pozwalając ten skrypt W. Podstolemu intabułować ręką własną podpisuję. Datum we Lwowie die vigesima nona Septembris millesimo septingentesimo octuagesimo quarto anno. Ten skrypt w przytomności uproszonych przyjaciół świadków dany. Eleonora ze Strzelbickich Żurakowska mp. Locus Sigilli. Uproszony do podpisania tego skryptu przyjaciel, któren podpis ani mnie ani sukcesorom moim szkodzić nie ma, podpisuję B. Wierzchowski mp. Locus Sigilli. Uproszony do podpisania tego skryptu przyjaciel, któren podpis ani mnie ani sukcesorom moim szkodzić nie ma, podpisuję Jan Ortyński mp. Locus Sigilli. Intabulatur Decretum ex cessione & Leopoli die vigesima secunda Octobris, millesimo septingentesimo octuagesimo; dalej

3. skryptu oryginalnego na 120 duk. dtto. Lwów 11. stycznia 1785. przez ś. p. Eleonorę ze Strzelbickich Żurakowskę na osobę ś. p. Józefa Hainzmana danego, jak Oblig. nov. 10 pag. 243 w księgach tabuli krajowej zapisanego dosłownej treści: „Niżej wyrażona w przytomności i asystencyi przyjaciół świadków, które podpisy ani im ani sukcesorom ich szkodzić nie mają, zeznaje tem pismem moim w ręce i na osobę Wpana Józefa Hainzmana danym, iż zostaję winna długu rzetelnego na moją własną potrzeb zaciągnionego czerwonych złt. Sto i dwadzieścia N. dukat. 120. które rzetelnie bez żadnego zawodu na święto trzech królów w roku 1786 przypadające oddać obowiązuje się, a tej sumy pewność na dobrach wsi Kołodziejowie moich dziedzicznych zabezpieczam i ten skrypt intabulować pozwalam, dla lepszej pewności ręką własną podpisuję i rodowitą stwierdzam pieczęcią. Datum we Lwowie die 11. Januarii 1785 anno. Eleonora Żurakowska mp. Petrus Dionisius Guibant qua testis regnisitus ad hunc actum (L. S.) Jan Scheidr jako uproszony przyjaciel do tego aktu. L. S. qua testis me subscribo Jan Korczyński mp. L. S. Qua impetratus amicus subscribo Mat. Kędzierzyński mp. L. S. Intabuletur Decrt. et Leopoli die 18. Maii 1785 a Franciscus Balicki mp. actuar. dalej

4. skryptu oryginalnego na 150 duk. dtto. Lwów 25. lutego 1785, przez ś. p. Eleonorę ze Strzelbickich Żurakowskę na osobę ś. p. Józefa Hainzmana wydanego, wedle Oblig. nov. 11, pag. 28 w księgi tabuli krajowej ingrosowanego dosłownej treści: „Niżej wyrażona w przytomności przyjaciół świadków. które podpisy ani im ani sukcesorom ich szkodzić nie mogą, zeznaje tym skryptem moim w ręce i na osobę WJpana Józefa Hainzmana danym, iż zostaję winna długu rzetelnego w gotowiźnie zaciągnionego Czerwonych Złotych sto pięćdziesiąt N. 150 duk. które kwotę rzetelnie bez żadnego zawodu na dzień drugi po święcie SS. Trzech królów w roku 1786 przypadający zapłacę i tej pewność szczególnie na dobrach moich wsi Kołodziejowie w cyrkule Stryjskim sytuowany zapisuję i zabezpieczam i ten skrypt intabulować pozwalam dla lepszej wiary przy przyciśnieniu rodowitej pieczęci ręką własną podpisuję. Dano we Lwowie dnia 25. Februara 1785 anno Eleonora z Strzelbickich Żurakowska mp. (L. S.) Ja przytomny i uproszony przyjaciel i świadek podpisuje się. Antoni Potocki mp. (L. S.) Jako przytomny przyjaciel i świadek własną moją podpisuję się ręką. Adamus de Kutno Kuciński mp. L. S. Intabulet. Decretum ex rep. c. r. fori nobil. Leopoli die 20. Maii 1785 Franciscus Balicki mp. actuarius Ingross. Trybalski mp. — dalej

5. Wyroku byłego sądu szlacheckiego lwowskiego dnia 30. sierpnia 1786 l. 3104 wedle rel nov. 20. pag. 175. w księgi tabuli krajowej ingrosowanego dosłownej treści: „Per caers. Regnum in Regnis Galiciae et Lodomerie Forum Nobilium provinciale. In causu Mfci. Thomae de Łosiewski actoris ab una, contra Mfcam. Eleonoram Żurakowska citatam parte ab altera puncto solutionis sumae sex millium florh. poloni. cum eo, quod interest, super procesum sumarium. Die 21. mensis et anni currentium assumptum in contumaciam citato in termino non comparenti decidetur eandem citatam Magfam Eleonoram Żurakowska ad solutionem summo sex millium flor. pol. inactionatae una cum provisione per quinquae a centum a die 15. Septembris 1784 anni salvis quietantiis computanda, nec non litis expensis ad sumam sexuginta quatuor flor. pol. sex grossorum judiciali moderamini reductis actori Mfico Thomae Łosiewski intra 14 dies praestandum teneri Decreti praesentis vigore. Datum Leopoli die 30. Augusti 1786 anno. Casimirus Com. a Deyma mp. L. S. Ex consilio c. r. fori Nobilum provincialis Regnor Galiciae et Lodomerae. Widmann mp. Intabulatur. Decretum in consilio c. r. fori nobil. provincialis Leopoli 5a Februarii 1787. Widmann mp. — dalej

6. Oryginalnej Cesyi summ 6000 złpol. i 50 duk. przez ś. p. Tomasza Łosiewskiego na osobę ś. p. Grzegorza Papary na dniu 26. stycznia 1787 zeznanej, wedle Oblg. nov. 18 pag. 147 w księgi tabuli krajowej ingrosowanej, dosłownej treści: Infra scriptus, sanus mente et corpore existens recognosco. Quia ego de sumis binis et quidem prima sex millium flor. pol. vigore contractuo trienerlis arendatorii dtto. 15. Septembris 1784 anno interne recognoscentem et Mfeam Eleonoram de Strzelbickie Żurakowska respectu bonorum Kołodziejow conscripto. Actisquae ces. Regiarum tabularum in Libro contracti nov. Tom. 15. pag. 106 insinuato, per mox dictam Mfeam Eleonoram de Strzelbickie Żurakowska apud me recognoscentem contracta decretoq. Excelsi Fori nobilium die 30. Augusti 1786 anno cum provisionae et litis expensis adjucitae, altera vero quinquaginta aureorum Hungaricalum per eandem Magnificam Żurakowska ad scriptum manuale die 29. Septembris 1874 exaratum in libr. oblig. nov. Tom. 10. pag. 26 Ingrossat. mihi recognoscenti debita decreto excelsi fori Nobil. dtto. 28o 7bris anno elapso 1786 similiter cum provisione, ac litis expensis ad judicata sumis his utrisq. capitale ac provenientibus provisionalibus super bonis Kołodziejów speciali hipoteca gaudentibus, tum de litis expensis nec non de juribus sumas easdem evincentibus signanter vero de contractu arendatorio triennuli, altuis exarato intuitu bonorum Kołodziejów conscripto, deniq. de toto processu, jam exnunc et de facto Magfco Georgio Papara et illuis succesoribus meis cum successoribus (accepta ab ipso pro praemissus plenaria et sufficienti satisfactione) eodo totumq. jus meum in personam recensiti Mfci Georgii Papara, ac ipsius succesorum plenariae transfundendo, nihil mihi, meis successoribus aut cuipiam alii receptu praemissorum tituli, praetentus, aut competentae adeundem Magfam Georgium Papara Cessionarium meum et illuis successores relinquo cessionis praesentis vigore. Quam quidem cessionem majoris valoris gratia in praesentia testium (indigenarum) circa illorum tamen praejudicium) manu mea subscribo, sigillo corroboro, ac intabulari permitto. Datum Leopoli die 26. Januarii 1787 anno. Thomas de Łosiewski mp. (L. S.) Impetratus amicus et testis hanc cessionem subscribo. Joannes Kulczycki mp. (L. S.) Impetratus ad hanc cessionem amicus subscribo Josephus Kobielski mp. (L. S.) Intabulatur. Decretum in consilio c. r. fori Nobil. provincialis Leopoli die 5. Februarii 1787. Widmann mp. dalej

7. Wyroku byłego Sądu szlacheckiego Lwowskiego z dnia 28go września 1786 l. 3104 jak Relat. nov. 20 pag. 172 ingrosowanego dosłownej treści: „Per Caes. Reg. forum Nobilum Provinciale Regnorum Galiciae et Lodomeriae. In causa Magfci Thomae Łosiewski actoris ctr. Mfcam Eleonoram Żurakowska conventam in puncto solutionis Quinquaginta aureorum nummorum cum sua causa super asumpto die vigesima prima Augusti Millesimo septingentesimo octuagesimo sexto sumario processo judicatur. Quod citata comtumax vi scripti dtto. Leopoli 29. Septembris 1784 actori sumam libellatam 50ta aureorum nummorum cum usuris per 5 $_{000}$ a die 7. Junii 1785 computandis litis expensis ad sexaginta flor. pol. 12 gross. judicialiter, reductis intra 14 dies solvere teneatur, praesentis decreti vigore. Datum Leopoli die 28a 7bris 1786 anno. Casimirus Cons. a Deyma. mp. (L. S.) Ex consilio c. r. fori Nobil. Provincial. Regnorum Galiciae et Lodomeriae. Paulis Stelzhammer mp. Intabuletur. Decretum in Consilio c. r. fori Nobilum Provincial. Leopoli 5. Februari 1787. Widmann mp — dalej

8. Oryginalnej cesyi sum 120 duk. i 150 duk. przez ś. p. Józefa Heinzmana na osobę ś. p. Jana Pfeifera dnia 8o września 1785 zeznanej wedle oblig. nov. 12 pag. 154 w księgi tabuli krajowej zapisanej dosłownej treści: „Ego infra subscriptus vigore praesentium recognosco quod de annis et quidem prima centum viginti aureorum nummorum dico 120 duc. medio scripti Leopoli die 11. Januarii anno 1785 dato in libro novo oblig. tomo 10. p. 243 ingrossati utq., in libro haeredit. tomo 36 pag 190 n. 5 praenotati, altera centum quinquaginta aureorum nummorum dico 150 duc. neradiate scripto Leopoli die 25. Februarii anno 1785 exarate in libro novo oblig. tomo 11. pag. 28 ingrossato, atque in libro haereditatis tomo 36 pag. 190 n. 6 praenotato junctim ducentos septuaginta aureos nummos efficientibus per Eleonoram de Strzelbickie Żurakowska apud me contractis et in specie super bonis Kołodziejów hypotecatis honorato Joanni Pfeiffer civi Leopoliensi accepto ab eodem pro praemissis plenaria satisfactione cedam omne jus, competentiam et repetitionem earundem sumarum in personam ejusdem honorati Pfeiffer transferam et transfundam, quam itaq. caessionem manu mea et amicorum indignorum sine eorundem praejudicio subscriptam ac sigillatam intabulari et debito loco praenotari permito. Datum Leopoli die 8. Septembris 1785 anno. Jos. Hainzmann (L. S.) Requisitus testis me subscribo. M. Kasimir de Mogiły Stankiewicz mp. (L. S.) Qua testis impetratus ad hunc actum me subscribo Leopoli die 26. Septembris 1785 Ferdin. Sumer. Fori nobil. Provinc. Rationum Revisor (L. S. Qua testis me subscribo Ant. Pietruski m. p. (L. S.) Qua testis impetratus ad hunc actum me subscribo. Leopoli die 26o 7bris 1785 Franc Anton Stark Bürger und geschworener Wundarzt (L. S.) Intabulatur. Decretum dtto. Leopoli die 30. Septembris 1785 Franciscus Balicki mp. actuarius, dalej

9. Wyroku sądu szlacheckiego lwowskiego dnia 15. października 1788 l. 23074 Rel. rov. 30 pag. 195 ingrossowanego, dosłownej treści: „Per caesaro regnum in regnis Galiciae et Lodomeriae forum nobilium provinciale. In causa Joannis Pfeiffer civis Leopoliensis Fred. Mfem. Eleonoram Żurakowska puncto solutionis Summae Ducentorum septuaginta mereorum cum eo quod interest, super asumpto die 24. Aprilis anni currentis in contumatiam civite summario judicetur eandem citatam Mgfcum Eleonoram Żurakowska Sumam ducentorum septuaginta aureorum ex scriptis uno dtto 11. Januarii 1785 anni, quo ad centum viginti aureorum, altero de dato 25. Februari ejusdem anni, quo ad centum quinquaginta aureorum exaratis debitam una cum provisione a termino solutionis nempe festo sanctorum trium Regum. per quinque a centum numeranda actori Joanni Pfeiffer intra 14. dies solvere et litis expensas moderarium judiciali nonaginta veto flor. pol. 24. gross. efficientes refundere teneri decreti praesentis vigore. Datum Leopoli die 1. Maii 1786 anno. Casimirus Com. a Dayma m. p. Ex consilio c. r. fbri nobil Provincialis regnorum Galiciae et Lodomeriae J. Widmann m. p. Intabulatur. Decretum in consilio c. r. fori nobil provincialis Leopoli die 15. 8bris 1788 anno Hirsch m. p. Secret. — dalej

10. Dekretu sądu szlacheckiego lwowskiego z dnia 9. października 1789 Nr. 23913 wedle Rel. nov. 39 pag. 31 w księgi tabuli krajowej wpisanego dosłownej treści: „Ab Inclytum c. r. forum nobilium

Leopoliense Nota. Ad instanciam Joannis Pfeiffer civis Leopoliensis sub praes. 22. 7bris a. c. huc porrectam in satisfactionem sententjae per Inclytum reg. forum nobil. Leopoliense in causa ejus ad versus Mfam Eleonoram Żurakowska puncto solutionis summam 270 aureorum nummerorum cum eo, quod interest sub die 1. Maii 1786 prolatae detaxatio bonorum Kołodziejów in circulo Stryensis existentiam ejusdem jurevictae Eleonore Żurakowska haereditariorum medio Caarii Stryensis Porowski effectuanda sub hodierno decernitur — Quare Inclitum c. r. forum nobilium Leopoliense requiritur volit praemissum ab huic dispositam detaxationem bonorum questionis in sequelam suprafatae sententiae quae in libr. nov. Relat. 30 pag. 195 ingrossata atg. in libr. haer. 54 pag. 299 n. 24 on. ut supra indigitata bona Kołodziejów via extenseonis praenotata esse legitur erga taxas a plenipotente supplicantis jurevincentis Pfeiffer Gnso. Węgliński hujati advocato solvendas in regiis tabulis praenotandam disponere Datum Stanislaopoli die 14. Novembris 1789 Ignatius de Skwarczyński m. p. Resignatur tabulari Registraturae cum injucto quatenus conformiter requisitioni dispositam Eleonorae Żurakowska bonorum Kołodziejówka detaxationem praenotet. erga taxam per plenipotentem jurevincentis Pfeiffer advoct. Węgliński solvendas Decretum in consilio c. r. fori nobilium Leopoli die 9. Decembris 1789 H. Zeidler de Rosenfeld ingrossatum per Załuski — dalej

11. Oryginalnej cessyi sum 120 duk. i 150 duk z p. n. przez ś. p. Jana Pfeiffera na osobę ś. p. Wojciecha Wątróbka Strzelbickiego dtto Lwów dnia 10. sierpnia 1792 wydanej i wedle oblig nro. 55 pag. 315 w księgi tabuli krajowej wciągniętej dosłownej treści: „Ego infra scriptus Joannes Pfeiffer civis Leopoliensis meo meorumque succesorum nomine recognisco quia ego de omni et integro jure meo ad sumas binas primam nempe centum viginti dico Nr. 120 aureorum dtto 11. Januarii 1785 anno, teste libro ingrossationis oblig. nov. tom. 10 pag 243 tum praenotationis haer. 54 pag. 292 n. 9 on. et alteram ut pote. Centum quinquaginta dico Nr. 150 aureor. nummor. dtto 25. Februarii 1785 anno teste libr. ingrossationis oblig nov. Tom. 11 pag. 28 tum praenotationis haer 54 pag, 292 n. 10 on. per Eleonoram Żurakowska in rem Josefi Hainzmann super bonis Kołodziejów assecuratas capitales, et ab illis provenientes rententas; ac currentes provisiones nec non quasvis liquidatas adjudicatas et adjudicandas litis expensas; per memoratum Josephum Hainzmann mihi sub dato 8. 7bris 1785 anno, teste libr. haer. 54 pag. 298 n. 22 on. cessas habito et habendo in speeie de praemissis originalibus obligationibus, de praemissa Cessione, tum de decreto Regii foris Nobilium Lepoliensis dtto 1. Maii 1786 anno luto, in libr. Relat. nov. Tom. 30 pag. 195 ingrossato et in libr. haer. 54 pag. 299 n. 24 on. praenotato, quotam nonaginta octo fl. pol. 24 gross. nomine litis expensarum adjudicante. nec non de ipsa detaxatione eurundom bonorum Kołodziejów per reg. forum nobile Stanislaopoliense sub dtto 14. 9bris 1789 anno disposita in libro Retat. nov. tom. 39 p. 31 ingrossata et in libr. haer. 54 pag. 303 n. 27 on, praenotata, atque domum jam subsecuta. porro de omnibus resolutionibus atque de quibus vis beneficii juris catenus in favorem mei factis; et datis, Mfco. D. Adalberto Wątróbka Strzelecki illiusque successoribus ob plenariam et integram ex nunc mihi praestitam satisfactionem cum parata evictione cedo, jusque illud omne in personam illius transfero. nihil juris, ac tituli catenus mihi meisque successoribus ad praemissa et ad praemisses relinquendo vel reservando. Quam cessionem plenariam per me, et impetratos testes amicos. citra praejudicium illorum, illorumque successorum hisce subscriptam etiam intabulari permitto, ac volo. Datum Leopoli die 10. Augustii 1792 anno. Joannes Pfeiffer mp. L. S. Qua impetratus amicus me subscribo Franciscus Weglowski mp. L. S. Qua testis impetratus et praesens subscriptioni cedentis Joannes Pfeiffer subscribo et quidem cum paragrapho quoad evictionem non praestandam Michael Eques de Viditz haeres in Rozdwiany. L. S. Intabuletur Decretum in consilio Reg. Fori Nobilium. Leopoli die 25. 7bris 1792. H. Zeidler de Rosenfeld mp.“ — dalej

12. Oryginalnej cesyi różnych sum w łącznej kwocie 26.285 złp. 9 gr. z pn. przez ś. p. Jerzego Paparę na rzecz i osobę ś. p. Wojciecha Strzelbickiego dtto Lwów 14. czerwca 1793 wydanej i wedle oblig. nov. 88 p. 249 w księgi tabuli krajowej wciągniętej dosłownej treści: „Niżej podpisany w przytomności przyjaciół jawnie i dobrowolnie zeznaję. iż ja sume 15.185 złp. 9 gr. mnie z masy Wielmożnej niegdyś Eleonory z Strzelbickich Kwiatkowskiej należącą w której to sumie sekwestracya dóbr wsi Kołodziejowa niegdyś Wej Eleonory Żurakowskiej dziedzicznej, przez sąd szlachecki Stanisławowski rozkazana a przez urząd komorniczy Stryjski uskuteczniona została i w księgach tabularnych libro nov. Tet. Tom. 21 p. 323 na rzecz moją prenotowana jest. Powtóre sumę 6000 złp. kapitalną wraz z prowizyą od tejże sumy przeznaczenie od W. niegdyś Tomasza Łosiewskiego na mocy cesyi pod dniem 26. Januarii 1787 na rzecz moją ustąpioną a w księgach tabularnych in libro novo oblig. tomo 18 pag. 147 ingrosowanej. Po trzecie: Sumę kapitalną 900 złp. podobnie przezemnie od W. niegdyś Tomasza Łosiewskiego przez cesyę w księgach krajowych in libr. oblig. 18 pag. 147 ingresowaną nabytą. Po czwarte sumę 400 złp. wraz z prowizyą od niej należącą zastępując W. niegdyś Eleonorę Żurakowską przezemnie W. Tokarskiemu zapłacona a przez niegdyś W. Eleonorę Żurakowskę w testamencie na rzecz moją przeznaczoną. Po piąte: sumę 500 złp. podobnież zastępując niegdyś W. Eleonorę Żurakowska W. Wawrzyńcowi Ostawskiemu wypłaconą, również w testamencie przez W. Żurakowska dla mnie przyznana. Po szóste sumę 300 złp. wraz z należącą od tejże prowizyą, także za W. niegdyś Eleonorę Żurakowskę przezemnie JP. Benjaminowi Kochowi zapłaconą i podobnież przez W. niegdyś Eleonorę Żurakowską w testamencie dla mnie przeznaczoną. Po siódme: sumę 1000 złp. wraz z należną od niej prowizyą przezemnie JP. Stefniskiemu podobnie zastępując W. Eleonorę Żurakowską zapłaconą, także w testamencie dla mnie przyznaną. Na ostatek po ósme: sumę 2000 złp. przezemnie zastępując tyle razy rzeczoną W. Eleonore Żurakowską, Eizykowej kupcowej zapłaconą i również w testamencie przez W. niegdyś Eleonorę Żurakowskę dla mnie przyznaną. Razem złączoną sumę kapitalną 26.285 złr. g. 9 złt. wraz od tejże sumy z należną prowizyą i ze wszystkiemi co do tychże sum praw i wraz z sekwestracya na rzecz moją w sumie 15.181 złp. g. 9 mnie służącą a w księgach tabularnych in libr. test. Tom. 21 pag. 323 ingrasowana na rzecz i osobę W. Wojciecha Strzeleckiego i sukcesorów jego odebrawszy zupełnie umówioną satysfakcyę (z której odebrałem, natychmiast tegoż W. Wojciecha Strzeleckiego i sukcesorów jego kwituję), odstępuję nie sobie ani sukcesorom swoim co do tychże sum wyżej specifikowanych prawa nie zostawując — posesyą zaś sekwestracyjną dóbr wsi Kołodziejowa mnie służą od dnia 1. lutego 1794 roku W. Wojciechowi Strzeleckiemu nabywcy oddać obowiązuję się, którą to cesyą w przytomności przyjaciół, których podpisy ani im ani sukcesorom ich szkodzić nie mają ręką moją własną podpisuję i intabulować pozwalam. Datum Leopoli die 14. Junii 1793 Jerzy Papara m. p. jako świadek uproszony podpisuję się Ignacy Kajetan Bieńczewski m. p. L. S. jako świadek uproszony podpisuję sie Franciszek Kuczkowski m. p. L. S. Intabuletur. Decretum in Consilio c. r. fori nobil. Leopoli die 16. Februarii 1795. Schiestl m. p. — dalej

13. Oryginalnej cesyi sum 270 duk. z przynal. i 26.285 złp. 9 gr. z pn. przez ś. p. Wojciecha Wątróbkę Strzeleckiego na rzecz i osobę syna Gerwazego Strzeleckiego ddto. Lwów 27. września 1800 wydanej i jak oblig. nov. 110, pag. 399 w księgi tabuli krajowej ingrosowanej dosłownej treści: Ja Wojciech Wątróbka Strzelecki niżej podpisany w obecnosci świadków (których podpisy ani im samym ani ich sukcesorom nic szkodzić nie mają) zeznaję, że gdy ja sumy dwieście siedmdziesiąt czerwonych złotych, nr. 270 duk. przez W. niegdy Eleonorę z Strzelbickich Żurakowską oryginalnie Józefowi Hainzmanowi winny, a przez tego Janowi Pfeifferowi odstąpionej z dwóch sum pierwszy 120 duk. libr. haer. 54, pag. 292, n. 9 on. i drugą 150 duk. libr. haer. 54, pag. 292, n. 10 haer. na dobrach Kołodziejowie intabulowanych, składającej się z mocy cesyi Jana Pfeiffra na rzecz moją dnia 10. sierpnia 1792 r. zeznanej i w aktach tabularnych libr. haer. 54, pag. 305, n. 33 on. tudzież libr. oblig. nov. 55, pag. 315 intabulowanej i ingrosowanej, stałem się właścicielem, gdy przytem suma dwadzieścia sześć tysięcy dwieście ośmdziesiąt pięć zł. pol. dziewięć gr. przez W. niegdy Eleonorę z Strzelbickich Żurakowską z różnych źródeł W. Jerzemu Paparze winna, częścią już zmiankowana częścią też testamentem tejże W. Żurakowskiej Eleonory dnia 17. kwietnia 1791 r. sporządzonym, przyznana, równie przez cesyę tegoż W. Jerzego Papary na rzecz moją dnia 14. Juni 1793 roku uznaną libr. haer. 54, pag. 306, n. 33 on. et libr. oblig. nov. 88, p. 249 intabulowaną i ingrosowaną do niej przeniosła się, własność tych zaś wszystkich sum od W. Gerwazego Strzeleckiego syna mego zupełną i całkowitą odebrałem satysfakcyą, więc tak powyższą dwieście siedmdziesiąt czerwonych złotych, sumę nr. 270 duk. mnie przez Jana Pfeiffra odstąpioną, jako też drugą dwadzieścia sześć tysięcy dwieście ośmdziesiąt pięć zł. pol., nr. 26.285 złp. 9 gr. przezemnie od W. Jerzego Papary nabytą wraz z należącemi prowizyami na rzez tegoż W. Gerwazego Strzeleckiego syna mego całkowicie odstępuję i całego prawa do własności mojej mnie służącego i służyć mającego na rzecz jego zlewek czynię, mocą niniejszego instrumentu cesyi, którą dla większego waloru ręką własną podpisuję i intabulować pozwalam. Działo się we Lwowie dnia 27go września 1800. Wojciech Wątróbka Strzelecki mp. L. S. Jako świadek podpisuję się Józef Zakaszewski mp. L. S. Jako świadek podpisuje się Wincenty Lebla m. p. L. S. Inscribatur et intabulatur. Decret. in Cons. c. r. Fori Nobilium Leopoli die 29. 8bris. 1800 Gross mp.; nareszcie

14. Oryginalnej cesyi sum 120 duk., 150 duk. i 26.285 złp. 9 gr. i $1/9$ spadku po ś. p. Wojciechu Strzeleckim pozostałego przez ś. p. Gerwazego Strzeleckiego na rzecz i osobę ś. p. Gertrudy z Strzeleckich Boczkowskiej dtto. Lwów 24. maja 1820 zeznanej i jak Instr. 199 pag. 256 wpisanej dosłownej treści: „Niżej podpisany Gerwazy Strzelecki n. ś. p. Wojciecha Strzeleckiego syn i sukcesor w obecności świadków, bez onych uszkodzenia, zeznaję niniejszym pismem moim, że gdy ja niżej podpisany sum pierwszej, Stu dwudziestu N. 120 duk. libr. haer. 54 pag. 292 n. 9 on. — drugiej stu pięćdziesiąt Nr. 150 duk. libr. haer. 54 pag. 292 n. 10 on. — trzeciej Dwudziestu sześciu tysięcy dwóchset ośmdziesięciu pięciu Nr. 26.285 złp. 9 gr. libr. haer. 54 pag. 306 n. 35 on. intabulowanych; w masie ś. p. W. Eleonory Żurakowskiej przez ojca mego W. ś. p. Wojciecha Strzeleckiego mianych z mocy cesyi dnia 27. września 1800 roku przez tegoż ojca mego W. ś. p. Wojciecha Strzeleckiego na rzecz moją zeznanej lib. haer. 54 pag. 341 n. 36 on. tum libr. oblig. nov. 110 pag. 399 w księgach krajowych tabularnych intabulowanej, jestem właścicielem i razem fortuny po W. ś. p. Wojciechu Strzeleckim ojcu moim pozostałej, między mym współrodzeństwem bracią i siostrami $1/9$ części jestem sukcesorem całego tego spadku fortuny po W. ś. p. Wojciechu Strzeleckim, ojcu moim na mnie przypadającego i sum 120 duk., 150 duk. i 26.285 złp. 9 gr. wyżej wyszczególnionych nie dla mnie, sukcesorów moich lub kogo trzeciego z tego spadku lub wzmiankowanych sum nie ekscypując z całą ich prawnością, bez żadnej jednak ewikcyi na rzecz W. J. P. Gertrudy z Strzeleckich, Wgo. Szymona Boczkowskiego małżonki siostry rodzonej mojej odstępuje i wszelkiej windykacyi tychże sum na rzecz swoją W. Boczkowskiej dozwalam — tym kupnem cesyę oryginalną od ojca mego W. ś. p. Wojciecha Strzeleckiego na rzecz moją zeznaną w ręce W. J. P. Boczkowskiej przy podpisie niniejszego instrumentu już jako jej własność składam i oddaje z tym jednak warunkiem, iżbym w żadnym względzie, do żadnej odpowiedzialności, bądź ewikcyi z niniejszej cesyi pod żadnym pretekstem nigdy pociąganym nie był. Niniejszy instrument cesyi dla większego waloru własną podpisuję ręką i przy świadkach niniejszym instrumentem cedowanych intabulować pozwalam. Działo się we Lwowie dnia 24. maja 1820. Gerwazy Strzelecki m. p. L. S. Cesyę tę akceptuje Gertruda z Strzeleckich Boczkowska m. p. L. S., jako mąż obecny podpisom niniejszej cesyi podpisuję Szymon Boczkowski m. p. L. S., jako świadek przytomny niniejszą cesyę podpisuję Józef Zakaszewski m. p. L. S., jako proszony świadek podpisuję Jan Rzepiński m. p. L. S. Intabulatur Decret. in Consilio c. r. fori Nobilium Leopoli die 28. Junii 1820. Królikowski m. p. — ażeby te pierwopisy w terminie jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni licząc od trzeciego ogłoszenia tego edyktu tem pewniej temu c. k. sądowi obwodowemu przedłożył, ile że w razie bezskutecznego upłynienia edyktalnego terminu, wyż opisane dokumenta za amortyzowane uznane zostana.

Oraz uwiadamia się o tej wprowadzonej amortyzacyi niewiadomą z miejsca pobytu p. Rozalię z Żurakowskich Kopcińską, a w razie jej zgonu jej niewiadomych spadkobierców z tym dodatkiem, że im adwokata p. Dwernickiego ze substytucyą adwokata p. Maramorosza za kuratora ustanowiono, i temuż tu sądowa uchwała tę amortyzacyę zarządzająca doręczona.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 23. stycznia 1869.

(416) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 1641. Celem wydzierżawienia zakładu kąpielowego w Truskawcu do państwa kameralnego w Drohobyczy należącego wraz z prawem propinacyi we wsi Truskawcu, jako też z prawem wyszynku gorących napojów w zakładzie kąpielowym, na czas od 1. kwietnia 1869 do ostatniego października 1869 odbędzie się publiczna licytacya w c. k. urzędzie gospodarczym w Drohobyczy na dniu 5. marca 1869 o 9tej godzinie przed południem.

Cena wywołania ustanawia się na 4275 złr. w. a., zaś wadyum na 10% takowej.

Oferty pisemne tylko do 6tej godziny po południu dnia 4. marca 1869 do c. k. urzędu gospodarczego w Drohobyczy wniesione być mogą, takowe jednak muszą być w powyższe wadyum zaopatrzone i opieczętowane; tudzież ofiarowany czynsz dzierżawy nie tylko cyfrą, lecz i literami wyrażać, nakoniec muszą w sobie oświadczenie wyraźne zawierać, że oferent się wszelkim warunkom licytacyi poddaje. Bliższe warunki licytacyjne przy c. k. urzędzie gospodarczym w Drohobyczy przejrzane być mogą.

Od c. k. Dyrekcyi powiatowej skarbu.

W Samborze dnia 18. lutego 1869.

(415) **Kundmachung.** (2)

Nro. 67517. Von Seite der k. k. Statthalterei wurde der Termin für die Abhaltung der Prüfungen für den Staats-Baudienst auf den 15. März 1869 bestimmt. Aspiranten für den Staatsbaudienst werden aufgefordert, ihre mit Zeugnissen belegten dießfälligen Gesuche längstens bis 1. März l. J. bei der k. k. Statthalterei einzureichen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 9. Februar 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 67517. C. k. Namiestnictwo naznaczyło termin do składania egzaminu dla rządowej służby budowniczej na dzień 15. marca 1869. Wzywa się przeto aspirantów rządowej służby budowniczej, ażeby swoje podania, opatrzone w dotyczące świadectwa, wnieśli najdalej po dzień 1go marca r. b. do c. k. Namiestnictwa.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 9. lutego 1869.

(419) **Kundmachung.** (1)

Nr. 1973. Am 1. März l. J. tritt in Korszów ein Postamt für den Brief- und Fahrpostverkehr ins Leben und mit dem gleichnamigen Bahnhofe mittelst 4mal täglicher Botenfahrten zu jedem Postzuge zwischen Lemberg und Czernowitz in Verbindung.

Vom gleichen Zeitpuncte werden die täglichen Botenfahrten Obertyn-Kołomea auf die Route Obertyn-Korszów Postamt verlegt und die 2mal täglichen Botenfahrten Słobódka-Korszów auf eine 1mal tägliche sich an einen Zug nach Lemberg und nach Czernowitz anschließende Fahrt reduzirt mit nachstehender Cursordnung:

Von Obertyn täglich um 5½ Uhr Abends.	In Korszów um 7½ Uhr Abends.
Von Korszów täglich um 6 Uhr 15 M. Früh.	In Obertyn um 8¼ Uhr Früh.
Von Słobódka täglich um 6¼ Uhr Abends.	In Korszów um 7 Uhr 35 M. Abends.
Von Korszów täglich um 6 Uhr 25 M. Früh.	In Słobudka um 7 Uhr 45 M. Früh.

Bestellungsbezirk des Postamtes Korszów: Czeremchów, Liski, Korszów, Michalków, Żukocin.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 15. Februar 1869.

Obwieszczenie.

L. 1973. Z dniem 1go marca b. r. wejdzie w Korszowie urząd pocztowy dla obrotu poczty listowej i wartościowej w życie i łączyć się będzie z dworcem kolei tej samej nazwy za pomocą dziennie 4razowej jazdy posłańczej do każdego pociągu pocztowego między Lwowem a Czerniowcami.

Równocześnie przenosi się codzienne jazdy posłańcze Obertyn-Kołomyja na rutę Obertyn-Korszów i dziennie dwurazowe jazdy posłańcze Słobudka-Korszów redukuje się na dziennie jednorazową, która się z pociągiem do Lwowa i do Czerniowiec łączyć będzie z następującym porządkiem jazdy:

Z Obertyna dziennie o 5½ g. wieczór.	W Korszowie o g. 7½ wieczór.
Z Korszowa codzień o g. 6. m. 15. zrana.	W Obertynie o godz. 8¼ zrana.
Ze Słobudki codzień o g. 6¼ wieczór.	W Korszowie o g. 7. m. 35. wieczór.
Z Korszowa codzień o g. 6. m. 25. zrana.	W Słobudze o g. 7. m. 45. zrana.

Okrąg doręczenia urzędu pocztowego w Korszowie: Czeremchów, Liski, Korszów, Michałków, Żukocin.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 15. lutego 1869.

(420) **Concurs.** (1)

Nr. 2334. Postmeisterstelle in Drohobycz gegen Vertrag und 800 fl. Caution.

Bezüge des Postmeisters Achthundert Gulden Bestallung Einhundertzwanzig Gulden Amtspauschale jährlich und in die systemmäßigen Rittgelder für die Postbeförderung, wogegen der Postmeister mindestens 9 Pferde, eine ganz gedeckte und eine offene 4sitzige Postkalesche, 3 ordinäre Wägen und 3 Stafettentaschen nebst den sonstigen Betriebserfordernissen beizustellen und zu unterhalten hat.

Bewerber haben ihre Gesuche unter documentirter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung im Wege der vorgesetzten Behörde und insoferne sie noch nicht in öffentlichen Diensten stehen, im Wege der zuständigen politischen Staatsbehörde binnen drei Wochen bei der Postdirection Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 17. Februar 1869.

Konkurs.

L. 2334. Posada pocztmistrza w Drohobyczy za kontraktem i kaucyą ośmset złr.

Pobory pocztmistrza: dotacya ośmset zł., pauszale kancelaryjne sto dwadzieścia zł. rocznie i systemizowane należytości jezdne za przewożenie poczt; za to obowiązanym jest pocztmistrz utrzymywać najmniej 9 koni, jeden całkiem kryty a jeden otwarty powóz stacyjny o czterech miejscach, 3 wozy ordynarne i 3 torby sztafetowe oprocz innych potrzeb przedsiębiorczych.

Ubiegający się mają swe w dowody wieku, majątku, zachowanie się i dotychczasowego zatrudnienia w drodze przełożonej władzy a o ile w służbie publicznej nie zostają, w drodze kompetentnej władzy politycznej wnieść w przeciągu trzech tygodni do dyrekcyi poczt we Lwowie.

Z c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 17. lutego 1869.

(421) **Concurs.** (3)

Nr. 2394. Im Bereiche der galiz. k. k. Postdirection ist eine Postaczessistenstelle mit dem Gehalte jährlicher 500 fl. und der Verpflichtung zum Erlage der Caution von 400 fl. zu besetzen.

Die Bewerber haben ihre gehörig instruirten Gesuche binnen vier Wochen bei der k. k Postdirection in Lemberg zu überreichen.

Von der k. k. galiz. Postdirection

Lemberg, am 20. Februar 1869.

Konkurs.

L. 2394. W obrębie galic. c. k. Dyrekcyi poczt jest do obsadzenia posada akcesisty pocztowego z płacą roczną 500 zł. i obowiązkiem złożenia kaucyi 400 zł.

Ubiegający się mają swe w odpowiednie dokumenta zaopatrzone prośby wnieść w przeciągu czterech tygodni do c. k. dyrekcyi poczt we Lwowie.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 20. lutego 1869.

(422) **Edict.** (1)

Nr. 66530. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden die Inhaber folgender in Verlust gerathenen Naturalliefungs-Obligationen lautend auf den Namen:

1. Smolnik Geistlichkeit Sanok'er Kreises No 52 dto 16. November 1799 zu $^{2}/_{100}$ über 6 fr 6 xr;
2. Tarnawa wyżna und niżna Geistlichkeit Sanok'er Kreises No 164. dto 8. November 1799 zu $^{2}/_{100}$ über 6 fr 36 xr;
3. Czarynskie mit Nacisne Geistlichkeit Sanok'er Kreises No 172 dto 12 November 1799 zu $^{2}/_{100}$ über 6 fr;
4. Łukow Geistlichkeit Sanok'er Kreises No 197 dto 6 November 1799 zu $^{2}/_{100}$ über 6 fr 9 xr;
5. Hoczew Geistlichkeit Sanok'er Kreises No 258 dto 13. November 1799 zu $^{2}/_{100}$ über 7 fr 57 xr;
6. Skorodna Geistlichkeit Sanok'er Kreises No 303 dto 8 November 1799 zu $^{2}/_{100}$ über 6 fr;
7. Zawadka Geistlichkeit Sanok'er No 673 dto 31. October 1799 zu $^{2}/_{100}$ über 5 fr 24 xr;

aufgefordert, diese Obligationen binnen 1 Jahre 6 Wochen und 3 Tagen dem Gerichte vorzuweisen, widrigens nach Verlauf dieser Frist solche amortisirt werden würden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 31. December 1868.

(405) **Kundmachung.** (1)

Nro. 211. Die Schnittmaterialien-Erzeugnisse für das Jahr 1869 von den dießherrschaftlichen Brettsägen in Niebyłow, Jasień und Hryników werden an denjenigen veräußert werden, welcher die höchsten Procente über den bestehenden Tariffspreis anbiethet.

Zu diesem Behufe wird eine schriftliche Offertverhandlung anberaumt, und es sind die gehörig gestempelten, wohl versiegelten, und mit dem Vadium bezüglich einer Brettsäge von 300 fl., und bezüglich aller drei Brettsägen von 900 fl. öst. W. belegten Offerten, welche die eigenhändige Namensfertigung und den Wohnort des Offerenten enthalten müssen, bis zum 8. März 1869 Abends 6 Uhr bei dem Vorsteher des gefertigten Caal. Wirthschaftsamtes zu überreichen, welche am folgenden Tage 9 Uhr Früh eröffnet werden.

Die näheren Versteigerungs-Bedingnisse können jederzeit bei dem Caal. Wirthschaftsamte eingesehen werden.

Vom k. k. Caal. Wirthschaftsamte.

Kałusz, am 18. Februar 1869.

(411) **Kundmachung.** (1)

Nro. 1392. Zur Besetzung einer am Czernowitzer k. k. Gimnasium erledigten Lehrerstelle für klassische Philologie, verbunden mit dem Gehalte von 945 fl. öst. W. nebst dem Rechte auf Vorrückung in die höhere Gehalsstufe und auf Dezenalzulagen, wird hiemit der Concurs bis zum 31. März l. J. ausgeschrieben.

Bewerber um diese Stelle haben ihre, mit den nöthigen Behelfen, insbesondere mit der Nachweisung über ihre Lehramtsbefähigung im Sinne des § 5, 1. a des Gesetzes über die Prüfung der Kandidaten des Gimnasiallehramtes versehenen Gesuche längstens bis zum obigen Termine im Wege ihrer vorgesetzten Behörde, falls sie jedoch in keiner öffentlichen Verwendung stehen, unmittelbar anher einzubringen.

Vor der Bukowiner k. k. Landesregierung.

Czernowitz, am 12. Februar 1869.

(427) **Kundmachung.** (1)

Nro. 3610. Vom Bolechower k. k. Bezirksgerichte wird hiemit kundgemacht, daß auf Grund des am 28. August 1868 stipulirten erleichternden Licitations-Bedingnisse behufs Einbringung der vom O. T. Winkler gegen Samuel Askanasy ersiegten Wechselforderung pr. 201 fl 81 kr. öst. W. s. N. G. die mit dem h. g. Beschluße vom 30. Juni 1866 Z. 701 mit dem Termine des 3. August und 4 September 1866 bewilligte Feilbietung des dem Executen Samuel Askanasy gehörigen, in Bolechów sub CNr. 2 gelegenen, auf den Betrag von 1312 fl. öst. W. abgeschätzten Realitätsantheils — nunmehr in einem einzigen Termine am 17. März 1869 Vormittags h. g. stattfinde, und diese Realität auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden wird.

Die Licitations-Bedingnisse und den Grundbuchsauszug können h. g. eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte

Bolechów, am 30. November 1868.

(414) **Kundmachung.** (1)

Nro. 67510. Nachdem mit Allerhöchsten Entschließung vom 29. November 1860 für Einführung behördlich autorisirten Privattechniker genehmigten Grundzügen, haben die Bewerber um eine derlei Concession sich einer strengen theoretisch-praktischen Prüfung aus den bezüglichen Fächern zu unterziehen.

Die k. k. Statthalterei hat für das Jahr 1869 den Termin für den Beginn dieser Prüfungen auf den 1. April l. J. festgesetzt. Concessionswerber haben ihre dießfälligen mit Zeugnissen belegten Gesuche bis 15. März l. J. bei der k. k. Statthalterei einzubringen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 9. Februar 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 67517. Podług pozwolonych najwyższem rozporządzeniem z 29. listopada 1860 zasad co do zaprowadzenia upoważnionych przez władze techników prywatnych, mają ubiegający się o taką koncesye kandydaci poddawać się ścisłemu teoretyczno-praktycznemu egzaminowi z dotyczących przedmiotów.

C. k. Namiestnictwo naznaczyło na rok 1869 termin do rozpoczęcia tych egzaminów na dzień 1go kwietnia r. b. Ubiegający się o koncesyę kandydaci mają dotyczące podania swoje, opatrzone w świadectwa, wnieść po dzień 15. marca r. b. do c. k. Namiestnictwa.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 9. lutego 1869.

(379) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nro. 805-Praes. Zur Besetzung einer Bezirks-Secretärsstelle in der X. Diätenclasse in der Gehaltsstufe von 600 fl. öst, W. bei der Bezirkshauptmannschaft in Lemberg, eventuell bei einer anderen Bezirkshauptmannschaft, wird hiemit der Concurs ausgeschrieben.

Bewerber um diesen Dienstposten haben ihre gehörig instruirten Gesuche im vorgeschriebenen Dienstwege bis längstens 15. März 1869 bei dem k. k. Statthalterei-Präsidium einzubringen.

Vom k. k. Statthalterei-Präsidium.

Lemberg, am 13. Februar 1869.

Ogłoszenie konkursu.

Nro. 805-Praes. Celem obsadzenia posady sekretarza powiatowego w X. klasie dyet z pensyą 600 złr. w. a. przy starostwie powiatowem Lwowskiem a ewentualnie przy innem starostwie powiatowem, niniejszem konkurs rozpisuje się.

Ubiegający się o tę posadę mają podania swoje należycie zaopatrzone wnieść do c. k. Prezydyum Namiestnictwa w przepisanej drodze służbowej najpóźniej do 15. marca 1869.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 13. lutego 1869.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.